

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

לפני כבוד השופט עמית משה סובל-שלום ת"א

התובע: וולטר צבי סוריאנו

נגד

הנתבע: ריצ'רד סילברסטיין

החלטה

1. התובע הגיש כנגד הנתבע כתב תביעה שעילתה פרסומה בתאריך 18.2.18 של כתבה באתר אינטרנט חדשותי המופעל על ידי הנתבע אשר לטענת התובע הציג כעובדה מצג שקרי באופן המהווה לשון הרע, פוגע בשמו הטוב של התובע ובפרטיותו וזאת בחוסר תום לב, במזיד תוך כוונה לפגוע בתובע בניגוד לחוק איסור לשון הרע ותוך כדי הפרת תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות. עוד נטען כי בפרסום הפוגעני ישנו קישור לפרסום פוגעני נוסף באתר אחר הפוגע בתובע ובפרטיותו ובשמו הטוב וכי עצם ההפניה כשלעצמה מהווה אף היא פגיעה בפרטיות כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות.
2. יחד עם הגשת כתב התביעה הגיש התובע בקשה להתיר לו להמציא את כתב התביעה לנתבע מחוץ לתחומי המדינה, בהתאם לתקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי.
התובע טוען כי בידי תביעה הראויה לבירור ברמת ההוכחה ובמאזן ההסתברות הנדרש, בשלב זה, בהליך במשפט האזרחי.
כן נטען כי מדובר בתביעה רצינית הראויה לבירור בתום לב בהבדל מתביעת סרק או תביעה טורדנית וכי חלה אחת לפחות מהחלופות של תקנה 500 המקימה עילה להמצאה מחוץ לתחום.
לבסוף, נטען כי בית המשפט בישראל הינו הפורום הנאות לבירור התובענה, בין היתר, משום נגישות הצדדים לראיות, הדין החל על הסכסוך ושיקולי צדק.
3. התובע טוען כי בענייננו חלה חלופה 7 של תקנה 500, מעשה או מחדל בתחום המדינה ודי שמקצת המעשה או המחדל בתחום המדינה לנוכח העובדה כי פרסום ברשת האינטרנט חשוף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-54630 סוריאנו נ' סילברסטיין

לעיני כל וניתן לראותו כמעשה שהתבצע בכל מקום. פרסום באינטרנט פורץ מעצם טיבו וטבעו גבולות טריטוריאליים וחשוף לעולם הרחב ולא מצומצמת ומותחמת למקום מושבו של הנתבע ולמקום ביצוע הפרסום.

מאחר והנתבע סירב להסיר את הפרסום מרשת האינטרנט הרי שהתובענה באה אף בגדרה של חלופה 6 לתקנה 500 לעניין מתן צו מניעה או הסרת מטרד לכל דבר הנעשה בתחום המדינה ובין העתירות שבכתב התביעה מבוקש להסיר את הפרסום הפוגעני מהאתר.

4. באשר לשאלת נאותות הפורום הישראלי, טוען התובע כי הפורום הישראלי הוא הטבעי ואין פורום זר בעל זיקה חזקה יותר לסכסוך הנדון. הפורום הישראלי הינו בעל הקשר המשמעותי והמהותי למחלוקת שבתיק ואילו מובילות מירב הזיקות בהתאם לכלל נסיבות המקרה.

בנוסף, הציפיות הסבירות של הצדדים למקום ההתדיינות, במקרה של סכסוך, נוטה לביהמ"ש בארץ ולבסוף יש לשקול את השיקול הציבורי, דהיינו מיהו הפורום שיש לו עניין אמיתי לדון בתובענה.

בין אם עפ"י השיקול האובייקטיבי ובין אם עפ"י השיקול הנורמטיבי, הפורום הנאות הוא בית המשפט בישראל.

האתר עניינו בעיקר נושאי מדיניות פנים הקשורים לישראל, הנזק נגרם בישראל והופרו חוקים בישראל ואף נעשתה הפניה לאתרים ישראליים בעברית והגישה לראיות ולעדים בישראל.

5. על בסיס הבקשה ובמעמד צד אחד נתנה בתאריך 28.5.18 החלטתי לפיה התרתי המצאה מחוץ לתחום של כתב התביעה לידי של הנתבע.

הנתבע הגיש בקשה לביטולו של היתר ההמצאה מחוץ לתחום ולסילוקה של התביעה על הסף מחמת "פורום בלתי נאות".

הנתבע מבהיר בבקשתו כי אינו מתכוון להתמודד בבקשה (בהבדל מכתב הגנה אם יהיה עליו להגיש) עם עובדות הנטענות על ידי התובע וכי מירב העובדות שמציין התובע נכונות ומכאן שאין צורך להידרש לשאלת היותה התביעה ראויה להתברר וכי אין מדובר בתביעת סרק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

הנתבע מציין כי הינו תושב ארה"ב בעוד התובע תושב בריטניה והכתבה המדוברת פורסמה בכלי תקשורת אמריקאי בשפה האנגלית ולמרות זאת מוגשת התביעה במדינה שלישית, מדינת ישראל.

אין מקומה של התביעה להתברר בביהמ"ש בישראל, מוסד זר לשני הצדדים ולאף צד לא הייתה ציפייה כי הפורום הישראלי ידון בתובענה.

להתנהלות התובע קורא הנתבע "תיירות דיבה" אשר המגמה בתביעות מסוג זה מצומצמת ואין די בפורום הנוח מבחינת דיני הראיות.

את ההגבלות על סמכות השיפוט המקומית יש להחיל גם בשאלת סמכות השיפוט הבינלאומית.

הנתבע סבור כי ביהמ"ש בארץ נעדר זיקה כלשהי לסכסוך המתגלה מהתובענה. התובע לא מתגורר בארץ וטענתו כי יש לו מכרים וקרובי משפחה בארץ נטענה באופן סתמי וכללי שספק אם נחשפו לפרסום הנטען.

התובע לא מציג את זיקתו לארץ, למעט הטענה כי הוא נוהג לבקר בארץ, כשארן תיאור היקף הנוכחות בארץ בשנים האחרונות.

הנתבע אזרח ארה"ב ואינו תושב ישראל והאתר שמפעיל הינו אתר פרטי וטענת התובע כי האתר ידוע מאוד בישראל נטענה סתמית ורק בהתבסס על ויקיפדיה, אתר המעיד על עצמו שאיננו תמיד מדויק והמידע מפורסם בו ללא התחייבות.

6. הנתבע טוען שאין להחיל את תקנה 500 (7) בהתבסס על כך שהידיעה פורסמה באינטרנט ומכאן שיש לראותה כמעשה בכל מקום, כולל ישראל שכן חלו לאחרונה תמורות בחקיקה ובפסיקה המביאות למסקנה שיש לצמצם את תחולת הסמכות הרחבה מאוד בגין פרסומים באינטרנט.

בפסיקה נקבע שלא די בעובדה שהפרסום באינטרנט הינו גם בישראל כדי לקבוע שהמעשה או המחדל נעשו בתחום מדינת ישראל, כלשון התקנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-54630 סוריאנו נ' סילברסטיין

בנוסף, המבחן שצריך לקבוע הינו מקום התרחשות העוולה שהוא מקום אחד לעומת מקום התרחשות הנזק שיכול להיות במקומות שונים בעקבות התרחשות עוולה אחת.

טוען הנתבע כי האנלוגיה שעושה התובע משאלת הסמכות המקומית לסמכות בינלאומית אינה עוד בתוקף משנת 2016 עת תוקנה תקנה 3 וקבעה סעיף קטן (אג) כי תובענה בשל פרסום באינטרנט תוגש לביהמ"ש באזור שיפוטו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע או מקום מגוריו או מקום עסקו של התובע ולכן בכל אחת מהאפשרויות לא מדובר בישראל, שכן אף לא אחד מהצדדים גר בישראל.

ניתן היה להחיל את תקנה 500 (7) רק למקרה ואחד מהצדדים מצוי בישראל לבסוף מפנה הנתבע לתיקון התקנה שתיכנס לתוקף בספטמבר 2019 המשנה את הוראות התקנה באופן שלא די בנזק בישראל ויש צורך שהנתבע יכול היה לצפות שהנזק יגרם בישראל.

לבסוף מפנה הנתבע לפסיקה החדשה שנסיונותיה דומות לאלו שכאן ובין היתר ת.א. 32391-01-17, לפס"ד פרמייר בעניין אמזון, ת.א. 3008-10-13 לפיה הוחלה התקנה רק באשר נטען שהפרסום מכוון ישירות לאזרחים בישראל בהבדל מפרסום כללי באינטרנט שגם ישראלים יכולים להיתקל בו מעצם פרסומו באינטרנט.

7. בהסתמך על הפסיקה דלעיל הואיל והפרסומים לא מוקדו לישראל דווקא הרי שאין מדובר במעשה בארץ בגינה ניתן לבקש צו מניעה ולהחיל את עילת ההמצאה שבתקנה 500 (6). לא די שהפרסום האינטרנטי הינו גם בישראל כדי לקבוע שהמעשה נעשה בישראל ולכן מקנה עילת המצאה לחו"ל.

באשר ל"רצינות התביעה" נטען שהידיעה עוסקת ברכיבים שונים בחקירת ראש הממשלה בישראל ומעורבותם של גופים בינלאומיים בחקירות אלה ורק פסקה אחת בודדת מיוחסת לתובע בהשענה על מקורות עיתונאיים ישראלים.

הכתבה לא עוסקת ישירות בתובע ואת הכתבה באתר האחר שהוזכרה ממילא ניתן לעיין בה ישירות באותו אתר.

טענת הפגיעה בפרטיות נטענה בלשון רפה וכלל התביעה לא מצדיק בירורה בביהמ"ש בישראל בהעדפה על ביהמ"ש זה שלו מוקנית הסמכות לדון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

8. באשר לשאלת הפורום הנאות וקיומו של פורום נאות אחר לצורך בירור התובענה מקדיש הנתבע בבקשתו פרק מיוחד וטוען כי אין לראות בביהמ"ש בישראל פורום נאות שכן מדובר בפורום בלתי נאות באופן מובהק. הפורום הישראלי אינו הפורום הטבעי שלו קשר משמעותי ומהותי למחלוקת שכאן ואליו לא מובילות מירב הזיקות.

"תיירות הדיבה", כפי שמכנה הנתבע הוכרו בעולם ובארץ כתופעות מגוונות אשר האינטרס הציבורי מחייב דחייתן ובמיוחד כאשר קיים פורום משפטי אחר, ביהמ"ש בארה"ב מקום מושבו של הנתבע. העדר הזיקה מתבטא בעובדה שבעלי הדין אינם אזרחים או תושבים בישראל. לא הוצגו עדים שניתן להעידם רק בישראל. התובע יוצא מתחום המושב שלו בבריטניה אז למה דווקא לישראל במה תפגע תביעתו אם יגיש אותה בארה"ב. הדין החל על פרסומים שבוצעו בארה"ב הינו הדין האמריקאי ואין נפקות כי הפרסום נצפה בארץ לצורך החלת הדין הישראלי.

באשר למבחן הציפיות הסבירות של הצדדים המסקנה כי הפורום הזה האמריקאי או הבריטי מתאים יותר מהפורום הישראלי. הנתבע תושב ארה"ב שפרסם בארה"ב תוך התאמה לדין "האמריקאי" בשאלת חופש הביטוי, דיני לשון הרע והגנת הפרטיות ובפרט בפרסום באינטרנט לא ניתן ליחס לו צפייה סבירה להיות נדון בביהמ"ש במדינה זרה ולהחלת הדין הישראלי תוך פגיעה בעקרון הריבונות הטריטוריאלית ואי כיבוד האוטונומיה של המדינה להסדיר את נורמות ההתנהגות בשטחה.

9. לבסוף, במבחן השיקולים הציבוריים נטען כי ביהמ"ש איננו הפורום הנאות, שכן אישור ההיתר יביא לעומס רב של תביעות והתדיינויות בישראל בעניינים שאינם קשורים לה ישירות ואף יכביד ניהול המשפט בשל הצורך להוכיח את הדין הזה ולהביא עדים שאינם גרים באופן קבוע בישראל.

התובע לא הציג שיקול ציבורי המעיד כי לביהמ"ש הישראלי יש עניין אמיתי לדון בתובענה האמורה בבחינת פורום נאות.

יש לצמצם אפשרות של תיירות דיבה בישראל, שכן הפסיקה קבעה שאין זו תופעה רצויה ואם נבחן את שאלת האינטרס האמיתי של הפורום הישראלי בתוצאת פסק הדין נמצא שאין אינטרס וכאשר קיים פורום זרנאות יותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-54630 סוריאנו נ' סילברסטיין

אין זה ראוי שביהמ"ש ישראלי ידון בתביעת לשון הרע בסכסוך שבין צדדים למדינות אחרות ויישם את דיניה של המדינה המשקפים את ערכיה של החברה הישראלית כאשר אף לא אחד מהצדדים נמנה עליהם.

מנגד, ראוי כי פורום שידון בתובענה יהיה של אחת ממדינות האזרחות של אחד מבעלי הדין אשר להן אינטרס ברור ומובהק לדון ולהכריע בתובענה.

בנוסף, יש ליתן הדעת לעומס המוטל על בתי המשפט בישראל שידרש לברר תובענה שאין לה זיקה של ממש לישראל, כאשר ההתדיינות מטבע הדברים תובא על חשבונם של מתדיינים אחרים שזיקתם לפורום הישראלי מובהקת.

כן מציין הנתבע את הקושי אם תתקבל התביעה, באכיפתה בארה"ב והצורך בהליך נוסף שם, טרם שתאושר אכיפה.

לשיטתו של הנתבע, כלל השיקולים מביאים למסקנה שיש לבטל את היתר ההמצאה מחוץ לתחום.

10. התובע הגיש תגובה מפורטת לבקשתו של הנתבע לבטל את היתר ההמצאה ולסלק על הסף את התביעה.

עיקר התגובה שהפורום הישראלי הוא הפורום הטבעי לדיון בתובענה בהתייחס לכלל הפרמטרים כגון הקשר של התובע לישראל. הנזק שנגרם מהפרסום בישראל אשר היה מופנה לאזרחי ישראל.

אתר האינטרנט שמפעיל הנתבע הינו אחר חדשות, העוסק בעיקר בנושאים הקשורים לישראל במגוון התחומים ואין זה הפרסום הראשון שנעשה בנדון.

הפרסום שנעשה היה פוגעני, התובע תואר כאדם שלילי ועקב הפרסום נגרם לו נזק רב ועל כן הוכח שבידי התובע תביעה הראויה לטיעון לפחות ברמת ההוכחה הנדרשת. הוכח שהתביעה רצינית והתובע מבקש בתום לב לבררה בביהמ"ש ואין המדובר בתביעה טורדנית או בתביעת סרק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

כן נטען כי לתובע עילת המצאה מחוץ לתחום עפ"י שתי חלופות בתקנה 500 סעיף קטן 6 וסעיף קטן 7. ולבסוף נטען כי עפ"י שיקול הדעת של ביהמ"ש יש לקבוע כי הפורום הנאות הוא ביהמ"ש בישראל.

פרסום ברשת האינטרנט חשוף לכל ולכן יש לראותו כמעשה שהתבצע בכל מקום ודי בכך שמקצת ההפרה ארעה בארץ.

למרות שהפרסום באתר נעשה באנגלית הרי שהפנה למקורות בשפה העברית ובנוסף השפה האנגלית ידועה לפחות בסביבתו העסקית והאישית של התובע.

התביעה כוללת גם עתירה למתן צו מניעה ולכן חלה גם עילת ההמצאה עפ"י תקנה 500 (6), יחד עם תקנה 500 (7).

התובע סבור כי עמד בנטל הנדרש גם להוכחת עילת ההמצאה מחוץ לתחום.

11. פרק נפרד מייחד התובע לסוגיית הפורום הנאות לבחינת השאלה האם הפורום הישראלי הוא הפורום הטבעי או שקיים פורום זר בעל זיקה קרובה יותר לסכסוך הנדון.

לבחינת טבעיות הפורום מפנה התובע למבחנים שנקבעו ברע"א 7342/11 שפורסם בנבו 2.8.12 ושם נקבעו שלושה מבחנים: האם הפורום המקורי הוא הפורום הטבעי או שקיים פורום טבעי זר בעל סמכות לדון בתביעה ועפ"י מכלול הנסיבות של המקרה. מבחן מירב הזיקות ע"י בחינת נתונים אובייקטיביים.

מבחן שני, הוא הציפיות הסבירות של הצדדים ביחס למקום ההתדיינות ולבסוף יש לבחון שיקולים ציבוריים במבחן נורמטיבי של הצורך לדון בתביעה נתונה בגבולותיה של המדינה.

בנסיבות המקרה סבור התובע כי ישראל היא הפורום הטבעי לדון בתובענה ומירב הזיקות נוטות בבירור לביהמ"ש בישראל שידון בתובענה.

בהמשך התגובה מפרט התובע את השיקולים שיבחן ביהמ"ש, בראי הפסיקה ואין צורך לפרט את שנטען.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

באשר לציפיות הסבירות נטען כי קיימת צפייה סבירה של מי שמפרסמים באינטרנט להיתבע במדינות בהן פועל ואותן מסקר כאשר רשת אינטרנט פורצת גבולות טריטוריאליים ובמיוחד כאשר הפרסום עוסק במדינה ספציפית, מדינת ישראל.

לבסוף, טוען התובע כי שיקולים ציבוריים יחד עם שיקולי צדק ובחינת הפורום שיש לו עניין אמיתי לדון בתובענה מצביעים על ביהמ"ש הישראלי.

שמו של התובע נקשר בפרסום על איסוף מידע על חוקרי משטרת ישראל, אגב חקירות ראש הממשלה, אזי ברור כי לביהמ"ש בישראל יש עניין אמיתי לדון בתביעה.

התובע לא בחר להגיש תביעתו בישראל מטעמי נוחות אלא רק בשל הזיקה העניינית החזקה של מדינת ישראל לעניין. לציבור הישראלי עניין אמיתי שהתביעה תתברר בארץ ולא במסגרת חיצונית.

הטענה בדבר יעילות האכיפה איננו שיקול משמעותי והוא חיצוני להליך הנדון עתה ואינו אלא נגרר אחר ההכרעה אם ובאשר תהיה ותתחייב אכיפה.

לפורום האמריקאי אליו מכוון הנתבע אין כל יתרון על הפורום הישראלי ומכל מקום אין לו יתרון משמעותי, כנדרש בפסיקה.

12. לא נחה דעתו של הנתבע להסתפק בבקשה הארוכה והמקיפה שהגיש לביטול היתר ההמצאה ולסילוק על הסף, והגיש תגובה לתשובת התובע לבקשת הביטול, תגובה ארוכה שרובה ככולה חזרה על טענות שנטענו.

טוען הנתבע כי התובע בחר במודע להגיש את התביעה בארץ במחשבה שקיים יתרון לניהול התביעה בארץ, כלומר בחר בפורום הנוח לו לניהול התביעה, בניגוד לתופעה השלילית שאיננה מקובלת בעולם לניהול תביעות דיבה.

הנתבע חוזר וטוען שלא נפל פגם דיוני או פסול בפועלו, לא קיימות זיקות של אמת לביהמ"ש בארץ ואף לא קיימת לתובע עילת המצאה מחוץ לתחום.

עפ"י הפסיקה הנטל הראייתי להצדיק את היתר ההמצאה מוטל על התובע ולכן צריך לצרף לבקשתו תצהיר ואילו על הנתבע המתנגד למתן היתר אין חובה לצרף תצהיר על התנגדותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

אף לטענת התובע בתשובתו רובם המכריע של קוראי הבלוג אינם ישראלים והידיעה בגינה הוגשה התביעה אינה מכוונת לקוראים ישראלים דווקא.

הנתבע מתייחס למען בירושלים שמסר התובע כמען מגוריו וטוען כי עפ"י רישומי משרד הפנים שצירף המען שונה ומכאן שאין לתובע זיקה של ממש לישראל. גם אם מבקר בה מפעם לפעם, זו זיקה שולית שאין בה כדי לקשור את ההליך לביהמ"ש בארץ.

לעניין הפרורם הנאות, טוען הנתבע כי התובע מציג זיקות מלאכותיות שאין באף אחת מהן זיקה מהותית ואמיתית להליך בביהמ"ש בישראל.

13. באשר לציפייה הסבירה של הנתבע שעלול להתבע בישראל, נטען כי אין זו צפייה סבירה של עיתונאי אמריקאי להתבע בישראל על דברים שכתב על תושב בבריטניה וכי מי שמפרסם באינטרנט צפוי להתבע בכל מקום בעולם שאליו מגיע הפרסום ויבחן את פרסומו בהתאם לדיני לשון הרע של כל מדינה בעולם.

באשר לשיקולים הציבוריים נטען כי קיימים דווקא שיקולים המטים את הכף לטובת הפרורם הזר.

אין לקבל את הטענה לפיה רק בישראל יזכה התובע לדין צדק ולמשפט הוגן שהרי יוכל לקבל משפט הוגן באותה מידה גם בארה"ב וגם בבריטניה. עצם הטענה מהווה פגיעה בעקרונות הריבונות הטריטוריאליים ובכללי הנימוס הבינלאומי.

אין קושי להעדת עדים בארה"ב ועצם הטעם הנטען של הכרת סביבתית בין חלק מהפרסום לבין ישראל אין הדבר מצדיק קביעת הפרורם בישראל ויצירת סמכות שיפוט בין תושב ארה"ב לתושב בריטניה.

לבסוף נטען כי יש לנהוג בצמצום במתן היתרים להמצאה מחוץ לתחום כדי לצמצם פגיעה בריבונות של מדינות זרות וכל ספק במתן ההיתר יפעל כנגד התובע לאור הנטל המוטל עליו להצדיק את מתן ההיתר.

14. עיינתי בקפידה בכל כתבי הטענות שהגישו הצדדים ובפסיקה הרבה והמגוונת שאליה הפנו ושקלתי את מכלול טענותיהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

דומני, כי הצדדים ובמיוחד הנתבע, הרחיבו בכתבי הטענות מעבר לצורך ולנדרש תוך חזרה על טענות באותו מסמך ובמסמך השלמה ואולי נעשה הדבר כדי לעייף ולהתיש את הקורא.

כך כוללת הבקשה לביטול ההיתר 21 עמודים המכילים 140 סעיפים ובהשלמה התגובה בת 36 עמודים ובהם 198 סעיפים.

אף התשובה שהגיש התובע, לאחר שטענותיו כבר נטענו בבקשה, הכילה 27 עמודים ובהם 160 סעיפים.

ברצוני להביע כבר עתה את מורת רוחי מדרך התנהלות זו ולכן, ללא קשר לתוצאה לא אפסוק הוצאות.

לאחר שפרטתי בהרחבה את טענות הצדדים לא מצאתי צורך לפרט הכרעתי בהרחבה ולחזור על שנטען ולכן אתייחס רק לעיקרי הדברים המביאים אותי לתוצאה הסופית, שתפורט בהמשך.

15. כפי שצינו הצדדים בטיעוניהם, על בסיס הפסיקה, הכרעה בבקשה להמצאה מחוץ לתחום עפ"י תקנה 500 לתקנות סדה"א מורכבת מרכיבים מצטברים שעל ביהמ"ש ליתן דעתו ואשר הנטל להוכיחם מוטל על התובע המבקש את ההיתר – ראה למשל רע"א 9328/12 בעניין נירמליק נגד סוברובה, נבו 21.4.13.

- א. תביעה ראויה לטיעון ברמה הנמוכה ממאזן ההסתברות הנדרש במשפט האזרחי.
- ב. תביעה רצינית שהתובע מבקש לבררה בתום לב, בהבדל מתביעת סרק או תביעה טורדנית.
- ג. קיומה של אחת או יותר מעילות ההמצאה של תקנה 500.
- ד. נאותות הפורום הישראלי על פני פורום זר. הקביעה מסורה לשיקול דעתו של ביהמ"ש, לאחר שמצא כי התמלאו התנאים המקדימים שצוינו לעיל.

הפורום הנאות נבחן עפ"י מירב הזיקות לרבות שיקולי יעילות וכמות בניהול התובענה, מקום מושבם של הצדדים, הגישה לראיות ולעדים וכלל נסיבות המקרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-54630 סוריאנו נ' סילברסטיין

מבחן נוסף לנאותות הפורום הוא בחינת ציפיותיהם הסבירות של הצדדים ביחס למקום ההתדיינות.

שיקול נוסף הנבחן מכונה "שיקולים ציבוריים ושיקולי צדק" ובין היתר מהו הפורום שיש לו עניין אמיתי לזיקה קרובה לסכסוך הנדון.

יש להתייחס להדדיות שבין המדינות, לנימוס הבינלאומי שאל לפגוע בריבונות הזרה ושלא ליצור תחרות בין הערכאות במדינות השונות ואף ניתן להידרש לעומס המוטל על מערכת המשפט, גם אם אין זה שיקול מכריע.

16. מטעונו של הנתבע ניתן להסיק כי אין לו נימוק של ממש כנגד היותה של התביעה ראויה לבירור ולדיון וכי אין לראותה כתביעה טורדנית.

מכל מקום מקובל עלי כי התובע עמד בנטל הראשוני להציג תובענה ראויה לדיון העומדת בנטל הנמוך כנדרש בהליך אזרחי לעניין זה.

באשר לעילת ההמצאה תולה התובע יהבו של חלופה 6 וחלופה 7 לתקנה 500, דהיינו תובענה המבוססת על מעשה או מחדל בתחום המדינה או עתירה לצו מניעה לעניין הנעשה בתחום המדינה.

המדובר בפרסום באתר אינטרנט שכלל גם הפניה לפרסומים אחרים ואשר מופץ בכל מקום ואיננו מוגבל למדינת ישראל דווקא.

הצדדים הציגו בפני פסיקה ובה באשר למשמעות של פרסום באינטרנט, די שמקצת ההפרה הנטענת ארעה בארץ כדי לעמוד בדרישה החלופה ולקבוע שמדובר במעשה בתחום המדינה.

פרסום באינטרנט חשוף לעיני כל ולכן נקבע כי העוולה בוצעה בכל מקום ולטעמי "המעשה" לא נוצר בעת המשלוח אלא בעת העיון בארץ ולכן ניתן לקבוע כי מדובר במעשה שאירע בארץ.

גם אם כולל הבלוג שפורסם רק חלק קטן מהווה את העוולה הנטענת וגם אם רק חלק קטן ביותר מכלל הקוראים והצופים של הפרסום הם בישראל, עדיין ניתן לקבוע כי מדובר במעשה בתחום המדינה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

נתתי דעתי לטענת הנתבע בדבר ההסתייגות בפסיקה מייבוא של תביעות דיבה אשר אין להן קשר, או קשר רופף לישראל ולא מצאתי כי בנסיבות המקרה יש לאמץ גישה זו.

הגישה הנטענת כמובן לא שוללת את מתן ההיתר גם כאשר עילת התביעה הינה דיבה ולשון הרע רק מצביעה על הצורך לבחון את הסוגיה בקפדנות.

בענייננו, מדובר על פרסום הנוגע לענייניה הפנימיים של ישראל כרקע להתדיינות ולכן ניתן לקבוע כי לתובע עילת המצאה עפ"י חלופה 7, מעשה שבוצע בארץ וכאשר קיימת עתירה לצו מניעה או צו עשה כנגד הפרסום הרי שמצטרפת גם חלופה 6.

דומני, כי התובע הציג חלופה ואולי שתיים לקיומה של עילת ההמצאה מחוץ לתחום.

17. בשלב זה של הבירור יש להידרש לשאלה האם ביהמ"ש בישראל הינו הערכאה הטבעית, הפורום הנאות לבירור התביעה, גם אם התמלאו התנאים המוקדמים לעיל. אקדים המאוחר ואומר כי לא מצאתי שביהמ"ש הישראלי הינו הפורום הנאות ועל כן דינו של ההיתר שניתן, במעמד צד אחד, להתבטל.

בחנתי את כלל הנתונים של המקרה עד שהגעתי לתוצאה ולמסקנה כי אין מניעה שהתביעה תתברר במקום מושבו של הנתבע בארה"ב ולהלן עיקרי השיקולים:

א. אף לא אחד מהצדדים איננו אזרח ישראלי או תושב קבע בישראל, האחד מתגורר בבריטניה והשני בארה"ב ומדוע תתברר התובענה דווקא בישראל?

ודאי שלא בשל מיקומו של משרד ב"כ התובע בישראל.

התובע ניסה להציג זיקה לארץ, קיומה של דירה בירושלים, מגורים של בני משפחה בארץ, פעילות של צדקה בארץ וכו' (ראה פרק ב' בעמ' 2 ו-3 לתשובה לבקשה). אין בכל שנטען כדי ליצור זיקה כשלעצמה שתצדיק בירור התובענה דווקא בישראל.

ב. אין שום מניעה לברר את הסכסוך הנוגע לפרסום שברקע שלו אירועים בישראל בארה"ב ולא נטען כי התובע לא יזכה למשפט צדק שם.

עוד יצוין כי על הפרסום חלה המערכת הנורמטיבית האמריקאית וניהול התביעה בארה"ב ייתר הצורך בהוכחת הדיון הזר על ידי מומחה לו תתנהל התביעה בישראל.

ג. אף דומני כי שאלת העדים איננה ברת משקל הן משום שאמצעי התחבורה כיום אינם מקשים על הגעת עדים ממדינה למדינה והן משום שלא התרשמתי כי להוכחת התביעה יזקק התובע לעדים רבים והן משום שהנוק הנטען מתייחס גם לעסקיו של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

התובע שלא מתנהלים בישראל וכן לפגיעה בו בפני חברים ובני משפחה שאינם דווקא ישראלים.

ד. התובע בהגישו את הבקשה להיתר אינו מבקש לקיים את ההליך במקום מגוריו וממילא יוצא מתחום המושב שלו וגם מטעם זה לא ברור מדוע סבור שראוי לברר את התביעה בישראל ומדוע לשיטתו הפורום בארץ הוא הפורום הנאות והטבעי. על פניו נראה בדיוק ההיפך מכך.

ה. האקטואליה אשר ברקע הדברים אינה סיבה ונימוק לקיים את הדיון בארץ ולקבוע כי הפורום הישראלי הוא הנאות ועדיף על הפורום הזר. לא שוכנעתי כי הפורום הישראלי עדיף על הפורום הזר וכי תפגענה זכויותיו של התובע אם ינהל את תביעתו שלא בישראל.

ו. באשר לציפיות הסבירות של הצדדים ביחס לפורום שידון בתביעה לא מצאתי צפייה סבירה לפורום הישראלי דווקא ויותר סביר כי הצפיה תהיה לפורום הזר בין אם האמריקאי ובין אם הבריטי. הנתבע שביצע את מעשה הפרסום בארה"ב סביר שציפייתו תהיה כי הפרסום יבחן בראי הדין האמריקאי וחופש הביטוי אמריקאי ולא הישראלי.

ז. באשר לשיקולים הציבוריים אינני סבור כי קיים שיקול ציבורי ישראלי לברר את תביעת הדיבה של האזרח הבריטי נגד האזרח האמריקאי דווקא בישראל, כאשר בתי המשפט בישראל אינם מחוסרי עבודה, בלשון המעטה וכאשר נשוא הסכסוך איננו מהותי ואקוטי לציבוריות הישראלית.

ח. לשיקול דלעיל ניתן להוסיף כי לתובע ערכאה חלופית לברור תביעתו ולא נטען כי לא יזכה ליומו או כי לא יעשה צדק או כי הדיון שם איננו יעיל לעומת ביהמ"ש הישראלי. גם אם יטען התובע ליתרון דיוני בישראל אין זה שיקול שיש להביאו בחשבון שכן השאיפה היא לאיזון כוחות בין הצדדים.

18. מכל הטעמים שצויינו אני מקבל את בקשת הנתבע ומורה על ביטול החלטתי מיום 28.5.18, ביטול היתר ההמצאה מחוץ לתחום שניתן, במעמד צד אחד.

אין צו להוצאות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54630-05-18 סוריאנו נ' סילברסטיין

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשע"ט, 24 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

משה סובל-שלום ת"א, שופט עמית

